

# รูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรม คัดสรรสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

Model of Teaching Thai Communicative Skill Using Selected  
Communicative Activities for foreign learner

พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ / Pimpaporn Boonprasert

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร 10110, ประเทศไทย  
Thai language department, Faculty of Humanities, Srinakarinwirot University, Bangkok 10110, Thailand

Email: [pimpaporn@gs.wu.ac.th](mailto:pimpaporn@gs.wu.ac.th)

Received: November 26, 2024

Revised: December 20, 2025

Accepted: April 10, 2025

## Abstract

This research aimed to develop a Thai language communication teaching model using selected activities for foreign learners and to compare the learning outcomes before and after implementing the teaching model. The sample group consisted of 37 second-year Chinese, Korean, and Japanese undergraduate students from the Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University, enrolled in TCF 224 Thai Listening and Speaking for Communication course in the first semester of academic year 2019. The sample was selected through purposive sampling. Research instruments included lesson plans and pre-test/post-test assessments. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation. The research findings were as follows: The developed teaching model comprised four main stages: 1. Introduction Stage: Reviewing prior knowledge and stating learning objectives through conversations, videos, and case studies 2. Teaching Stage: Consisting of three sub-stages - presenting vocabulary and sentence structures, presenting content, and practicing through selected activities 3. Conclusion Stage: Using discussion and student-written summaries 4. Assessment Stage: Using post-lesson tests. The eight selected activities developed integrated listening, speaking, reading, and writing skills. The activities' implementation appropriateness was rated at a high level ( $\bar{x} = 4.18$ ) across all

aspects including learning objectives, content, activities, teaching materials, and assessment methods. The comparison of Thai communication skills before and after implementing the teaching model showed that students' post-test scores (76.90%) were significantly higher than pre-test scores (52.55%) at the .01 level. Students achieved a development score of 51.28, indicating a high level of improvement. These results demonstrate that the developed teaching model effectively enhanced foreign learners' Thai language communication skills.

**Key words:** Teaching Thai as Foreign Language, Thai for Communication, Thai Communicative Skill

### บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรรสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศและเพื่อเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรรสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน เกาหลี และญี่ปุ่น ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ราชวิทยาลัย TCF 224 การฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 37 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนการสอนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นนำ ทบทวนความรู้เดิมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ผ่านการเล่น วิดีทัศน์ และกรณีศึกษา ขั้นสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ การเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยค การเสนอเนื้อหา และการฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมคัดสรร ขั้นสรุป ใช้การอภิปรายและเขียนสรุปโดยผู้เรียน ขั้นวัดและประเมินผล ใช้แบบทดสอบหลังเรียน กิจกรรมคัดสรรทั้ง 8 กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีการบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.18$ ) ทั้งด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ และการประเมินผล ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาไทยก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียน (ร้อยละ 76.90) สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (ร้อยละ 52.55) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 51.28 ซึ่งอยู่ในระดับพัฒนาการสูง แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**คำสำคัญ:** การสอน, ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร, ทักษะการสื่อสารภาษาไทย

### บทนำ

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของประเทศผู้เรียน ภาษาไทยแม้จะมีใช้ภาษาสากลแต่ก็นับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นในปัจจุบันซึ่งมีชาวต่างชาติสนใจเรียน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับคนไทยในสถานการณ์

ต่าง ๆ อาทิ การศึกษา การท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน ดังที่ Witthayasakphan (2006, p. 3) กล่าวว่า “แต่เดิมภาษาไทยมีลักษณะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นภาษาราชการ มาวันนี้มีชาวต่างชาติสนใจเรียนอย่างจริงจังและเป็นทางการมากขึ้น ผู้สนใจเรียนภาษาไทยไม่ได้จำกัดแค่ชาวตะวันตกเท่านั้นยังมี ชาวตะวันออกและประเทศเพื่อนบ้านจำนวนไม่น้อยที่สนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น” ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับข้อมูลผลวิจัยของกระทรวงการต่างประเทศ ที่พบว่า มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วโลกเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและหลักสูตรไทยศึกษารวมประมาณ 114 สถาบัน และในอนาคตมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อไปเรื่อย ๆ (Phonmanee, 2002, p.15)

จากประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติกว่า 20 ปีของผู้วิจัย ผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่งกับแนวคิดที่ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วนั้น กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนใช้ภาษาไทยในลักษณะทักษะสัมพันธ์ มีความสำคัญ ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารของตนเองตามศักยภาพ อีกทั้งยังเป็นการตอบโจทย์ของการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลซึ่งสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้อันเป็นประเด็นหนึ่งในวาระเรื่องการเตรียม “คนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง” และจะนำไปสู่การขับเคลื่อนโมเดล Thailand 4.0 ของรัฐบาลไทย ซึ่งแนวคิดนี้เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยเฉพาะในรายวิชาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะอย่างรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญและเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีสามัคคีสื่อสาร (Communicative competence) ดังที่ Anawatthanakun, 2005, pp. 121-122) ได้กล่าวไว้ว่า “กิจกรรมการสอนภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษา ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ”

นอกจากนี้ (Phleangson, 2017, pp. 329-330) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการสอนภาษาโดยเฉพาะการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศไว้ ดังนี้

กิจกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ด้านของผู้สอน กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สอนจะได้สังเกตพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตามกิจกรรมการสอนภาษาไทยโดยเฉพาะการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีจำนวนมากและหลากหลาย ผู้สอนจึงควรตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการนำกิจกรรมมาใช้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการ การเลือกสรรหรือการออกแบบกิจกรรมเพื่อผู้เรียนชาวต่างชาติเพื่อฝึกฝนทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะในลักษณะของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมย่อมต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ มิเช่นนั้นผู้สอนอาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อพัฒนาการของผู้เรียน ดังที่ (Somprayoon, 2010, p. 75) ได้อธิบายไว้ว่า ถ้าครูจัดกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาไทยได้ครบ การพัฒนาทักษะทางภาษาจะมีประสิทธิภาพสูง แต่ถ้าครูฝึกทักษะทางภาษาเพียงบางอย่างที่ครูถนัดย่อมมีผลเสียต่อการนำทักษะทางภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 รายวิชา TCF 224 การฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ ได้มีผู้เรียนชาวจีน เกาหลี และญี่ปุ่น ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าวซึ่งในช่วงแรก เมื่อทดสอบก่อนเรียนพบว่าผู้เรียนมีพื้นฐานแตกต่างกันมาก บางคนสื่อสารด้วยการอ่านและการพูดได้ดีมาก บางคนอ่านได้แต่พูดไม่ค่อย บางคนรู้คำศัพท์ภาษาไทยไม่มากนักทำให้มีปัญหาทั้งการอ่านและการเขียน หากมีกิจกรรมที่พูดหน้าชั้นเรียนหรืออภิปรายด้วยภาษาไทยในชั้นเรียน จะรู้สึกกดดัน ประหม่า และไม่อยากทำกิจกรรมในลักษณะดังกล่าว ดังนั้น หากเริ่มสอนตามแผนการสอนปกติที่เน้นเฉพาะทักษะการฟังและการพูดจากสื่อบันทึกไทยตามคำอธิบายรายวิชาหรือเลือกใช้สื่อบันทึกสำหรับเด็กที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ในการสื่อสารประกอบการสอนอาจไม่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน และมีผลต่อบรรยากาศการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะทางภาษาในลักษณะบูรณาการมาออกแบบการสอนเพื่อปรับพื้นฐานภาษาไทย สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน และทำให้ผู้เรียนเห็นวิธีเรียนรู้และเลือกฝึกฝนได้หลากหลายวิธีจนเมื่อผู้เรียนได้เห็นแนวทางในการฝึกฝนทักษะทางภาษา เริ่มคุ้นเคยกับเพื่อน ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ดีขึ้น จึงค่อยเพิ่มความยากของบทเรียนและความหลากหลายของเนื้อหา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรร ซึ่งกิจกรรมคัดสรร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยฝึกให้ได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ อันได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า มีงานวิจัยที่ใช้กิจกรรมคัดสรรมาพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยหลายเรื่องทั้งกับผู้เรียนที่เป็นคนไทย เช่น การพัฒนากิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยกิจกรรมคัดสรร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (Jampangam, 2009) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (Pengwichai, 2007) และผู้เรียนชาวต่างชาติ เช่น งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัย Qinzhou มณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีนโดยใช้กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสาร (Li, 2011) ซึ่งผลการวิจัยทุกเรื่องดังที่กล่าวมา พบว่า กิจกรรมคัดสรรที่ผู้สอนสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนมีส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาไทยและฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาไทยผ่านรูปแบบกิจกรรมที่คัดสรรแล้วว่าเหมาะสมกับการเรียนรู้ในชั้นเรียน บริบททางวัฒนธรรม และบริบทของการสื่อสารในยุคปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วยังนำไปสู่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อนำไปใช้สื่อสารกับคนไทยได้

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรรสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรรสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม

## ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมคัดสรรพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน

## ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา อายุ 18-21 ปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาต่างชาติที่มีทักษะภาษาไทยระดับต้น จำนวน 37 คน

เนื้อหา ทักษะการสื่อสารภาษาไทยแบบบูรณาการ 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื้อหาด้านวัฒนธรรมไทยที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทายและการแนะนำตัว การสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ วัฒนธรรมการกิน เทศกาลและประเพณีไทย มารยาทไทย

## นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทย หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล โดยบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทย ผ่านกิจกรรมที่สอดแทรกวัฒนธรรมไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ผู้เรียนชาวต่างประเทศ หมายถึง นักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ อายุระหว่าง 18-21 ปี ที่กำลังศึกษาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา และมีความสามารถทางภาษาไทยในระดับต้น

## วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

#### ประชากรที่ศึกษา

ประชากรในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาต่างชาติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 72 คน

#### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชาวต่างประเทศจากประเทศจีน เกาหลี และญี่ปุ่น ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และลงทะเบียนเรียนในรายวิชา TCF 224 การฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 คน โดยเรียนทุกวันพุธ เวลา 8.30-12.20 น. รวม 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่กำหนดด้วยเหตุปัจจัย คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออก (จีน เกาหลี ญี่ปุ่น) ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมและระบบการเรียนรู้ภาษาที่คล้ายคลึงกัน มีพื้นฐานภาษาไทยในระดับที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากผ่านการเรียนในชั้นปีที่ 1 มาแล้ว อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน (18-21 ปี) ซึ่งมีวุฒิภาวะและความพร้อมในการเรียนรู้ใกล้เคียงกัน

ความเหมาะสมของรายวิชา รายวิชา TCF 224 การฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เป็นวิชาที่เน้นทักษะการสื่อสารโดยตรง มีจำนวนชั่วโมงเรียน (4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) ที่เพียงพอต่อการทดลองใช้รูปแบบการสอนและการเก็บข้อมูล จัดการเรียนการสอนในระยะเวลาเช้า (8.30-12.20 น.) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้สูง ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวนผู้เรียน 37 คน เป็นขนาดที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ มีจำนวนเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและการสรุปผลทางสถิติ ความเหมาะสมในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน สามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด และมีความสะดวกในการประสานงานและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากสถาบัน

### เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- (1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการใช้ภาษาที่เน้นบูรณาการใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับชาวต่างชาติ จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมขั้นตอนการเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ เป็นการทบทวนความรู้เดิมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้วยการสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิดีทัศน์ ยกกรณีศึกษา พูดแสดงความคิดเห็น
- 2) ขั้นสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเสนอคำศัพท์ โดยการเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยค บทสนทนา ขั้นเสนอเนื้อหาโดยใช้สื่อการสอนประกอบ ขั้นการฝึก เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาโดยการเลือกใช้กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสาร 3) ขั้นสรุป ใช้คำถามนำ อภิปราย เขียนสรุป 4) ขั้นวัดและประเมินผล
- (2) ศึกษาเนื้อหาบทเรียนในรายวิชา TCF 224 การฟังและการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพื่อออกแบบสร้างกิจกรรมให้ส่งเสริมและสอดคล้องให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ
- (3) จัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน มุ่งพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการใช้ภาษาที่เน้นบูรณาการใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับชาวต่างชาติ 8 กิจกรรม ดังต่อไปนี้

### แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

แผนกิจกรรมที่ 1 เรื่อง “รู้เขา รู้เรา : ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ วัจนภาษาในการสื่อสารภาษาไทย (1.5 ชั่วโมง) อวัจนภาษาในวัฒนธรรมไทย : สิ่งที่เราควรและไม่ควรทำ (1.5 ชั่วโมง) การสนทนาในชีวิตประจำวัน : การฝึกปฏิบัติ (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 2 เรื่อง “มารยาทไทยกับการสื่อสาร : ภาษาและวัฒนธรรม” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ มารยาทไทยในการสื่อสาร (1.5 ชั่วโมง) การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ (1.5 ชั่วโมง) กิจกรรมจำลองสถานการณ์การสื่อสารในบริบทวัฒนธรรมไทย (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 3 เรื่อง “การรับสารในชีวิตประจำวัน : การดู การฟัง และการอ่าน” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (1.5 ชั่วโมง) การอ่านป้าย สัญลักษณ์ และข้อความในชีวิตประจำวัน (1.5 ชั่วโมง) การฝึกทักษะการรับสารแบบบูรณาการ (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 4 เรื่อง “เตรียมการพูดด้วยกระดาษแผ่นเดียว : ทักษะการส่งสารที่มีประสิทธิภาพ” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ การวางแผนและเตรียมการพูดด้วยตาราง 8 ช่อง (1.5 ชั่วโมง) เทคนิคการจัดบันทึกและการสรุปความ (1.5 ชั่วโมง) การฝึกพูดจากบันทึกย่อ (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 5 เรื่อง “สื่อสารในสถานการณ์ที่ลำบากใจ : การแก้ไขสถานการณ์ไม่พึงประสงค์” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ การสร้างความมั่นใจในการพูด (1.5 ชั่วโมง) กลวิธีแก้ไขสถานการณ์ที่ลำบากใจ (1.5 ชั่วโมง) การฝึกแก้ไขสถานการณ์จำลอง (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 6 เรื่อง “วลีพิฆาต : การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ในการสื่อสารแบบเผชิญหน้า” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ การเลือกใช้ภาษาเชิงบวก (1.5 ชั่วโมง) การหลีกเลี่ยงวลีที่สร้างความขัดแย้ง (1.5 ชั่วโมง) การฝึกสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 7 เรื่อง “พูดผ่านสื่อ : การสื่อสารในยุคดิจิทัล” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ การสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (1.5 ชั่วโมง) มารยาทการสื่อสารออนไลน์ (1.5 ชั่วโมง) การฝึกสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ (1 ชั่วโมง)

แผนกิจกรรมที่ 8 เรื่อง “ถอดบทเรียนและสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดี : การพูดและการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น” (4 ชั่วโมง) ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (1.5 ชั่วโมง) การเขียนสรุปความคิดและประสบการณ์ (1.5 ชั่วโมง) การนำเสนอแนวปฏิบัติที่ดี (1 ชั่วโมง)

รวมระยะเวลาการจัดกิจกรรมทั้งสิ้น 32 ชั่วโมง (8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง)

(4) นำแผนการจัดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีรายการประเมิน 5 รายการ คือ 1.จุดประสงค์การเรียนรู้ 2. เนื้อหา 3. กิจกรรม 4. สื่อและอุปกรณ์ 5. การประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบจำนวน 5 ระดับความคิดเห็นตามมาตรฐานประเมินค่า (Rating Scale) คือ

|                         |     |   |       |
|-------------------------|-----|---|-------|
| มีความเหมาะสมมากที่สุด  | ให้ | 5 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมมาก        | ให้ | 4 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมปานกลาง    | ให้ | 3 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมน้อย       | ให้ | 2 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมน้อยที่สุด | ให้ | 1 | คะแนน |

#### แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบมีดังนี้

- (1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (2) วิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อนำไปวิเคราะห์ กำหนดแนวทางการ

ออกข้อสอบ

(3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหา ครอบคลุมทักษะการใช้ภาษา 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแบบทดสอบหลังเรียนมีการสลับข้อและสลับตัวเลือกเพื่อให้มีความแตกต่างจากแบบทดสอบฉบับก่อนเรียน แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเป้าหมายการเรียนรู้ ความถูกต้องด้านภาษา ตัวเลือก และการใช้คำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

การประเมินเพื่อการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบทดสอบในงานวิจัย โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นการหาค่าความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาว่าข้อสอบ หรือ ข้อคำถามแต่ละข้อ วัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อย เพียงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น  
ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น  
ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

นำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อ กับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) จาก สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ  $\sum R$  แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ  
เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือ ตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

#### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบแบบสอบถาม และจัดกิจกรรม

#### ระยะเวลาในการทดลอง

จัดกิจกรรมในชั้นเรียนและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนเพื่อนำเสนอ

#### การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนการสอน มีรายการประเมิน 5 รายการ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบจำนวน 5 ระดับความคิดเห็นตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ได้แก่

|                         |     |   |       |
|-------------------------|-----|---|-------|
| มีความเหมาะสมมากที่สุด  | ให้ | 5 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมมาก        | ให้ | 4 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมปานกลาง    | ให้ | 3 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมน้อย       | ให้ | 2 | คะแนน |
| มีความเหมาะสมน้อยที่สุด | ให้ | 1 | คะแนน |

เมื่อได้ข้อมูลแล้วจึงมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ

**ส่วนที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน** นำมาคำนวณคะแนนสูง - ต่ำ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ และคะแนนพัฒนาการ

### วิธีหาค่าเฉลี่ย

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{ข้อมูลทั้งหมด}}{\text{จำนวนของข้อมูล}}$$

นำผลคะแนนมาคำนวณคะแนนพัฒนาการ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการ และแปลคะแนนตามเกณฑ์ระดับพัฒนาการ โดยใช้เกณฑ์ของ (Kanchanawasi (2009, pp. 266-267) ดังนี้

| คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ | ระดับพัฒนาการ       |
|-----------------------|---------------------|
| 76 - 100              | พัฒนาการระดับสูงมาก |
| 51 - 75               | พัฒนาการระดับสูง    |
| 26 - 50               | พัฒนาการระดับกลาง   |
| 0 - 25                | พัฒนาการระดับต้น    |

คะแนนพัฒนาการโดยใช้สูตรดังนี้ (Kanchanawasi, 2009, pp.266-267)

$$DS = \frac{(Y - X)}{F - X} \times 100$$

เมื่อ DS (%) หมายถึง คะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียน (คิดเป็นร้อยละ)

|           |                                            |
|-----------|--------------------------------------------|
| F หมายถึง | คะแนนเต็มของการวัดทั้งครั้งแรกและครั้งหลัง |
| X หมายถึง | คะแนนการวัดครั้งแรก                        |
| Y หมายถึง | คะแนนการวัดครั้งหลัง                       |

ส่วนที่ 3 คะแนนจากแบบทดสอบ นำไปหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากสูตร

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

|       |      |     |                        |
|-------|------|-----|------------------------|
| เมื่อ | S.D. | แทน | ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน   |
| เมื่อ | X    | แทน | คะแนนแต่ละตัว          |
| เมื่อ | N    | แทน | จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น |
| เมื่อ | Σ X  | แทน | ผลรวมคะแนนทั้งหมด      |

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการสื่อสารภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมคัดสรรสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ พบว่า

1.1 รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นนำ ทบทวนความรู้เดิมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ผ่านการสนทนา วิดีทัศน์ และกรณีศึกษา ขั้นสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ การเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยค การเสนอเนื้อหา และการฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมคัดสรร ขั้นสรุป ใช้การอภิปรายและเขียนสรุปโดยผู้เรียน ขั้นวัดและประเมินผล ใช้แบบทดสอบหลังเรียน

1.2 กิจกรรมคัดสรรทั้ง 8 กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีการบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.18$ ) ทั้งด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ และการประเมินผล

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาไทยก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน พบว่า

2.1 ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียน (ร้อยละ 76.90) สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (ร้อยละ 52.55) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 51.28 ซึ่งอยู่ในระดับพัฒนาการสูง แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปและอภิปรายผล

อิทธิพลของวัฒนธรรมผู้เรียนต่อการออกแบบกิจกรรม จากผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.18$ ) นั้น สะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบกิจกรรมได้คำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะในขั้นนำที่เน้นการทบทวนความรู้เดิมผ่านการสนทนา และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้สอนได้วิเคราะห์พื้นฐานทางวัฒนธรรมของผู้เรียนและปรับกิจกรรมให้เหมาะสม การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในห้องเรียนที่มีผู้เรียนหลากหลายประเทศมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการสอนผู้เรียนชาวไทย โดยเฉพาะในด้านการตอบสนองต่อกิจกรรมละลายพฤติกรรม และกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชาวต่างชาติมีการตอบสนองที่แตกต่าง

กันตามพื้นฐานทางวัฒนธรรม โดยแบ่งได้เป็นสองกลุ่มหลัก คือ กลุ่มที่มีบุคลิกแบบเก็บตัว แสดงความไม่สบายใจในการเริ่มต้นกิจกรรม และกลุ่มที่มีบุคลิกเปิดเผย ร่าเริง พร้อมมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถพื้นฐานในการสื่อสาร โดยพบว่า ผู้เรียนที่ได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนต่ำมีแนวโน้มที่จะขาดความมั่นใจในการพูดและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเพื่อนที่ไม่คุ้นเคย ช่วงแรกของการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลาสำคัญในการประเมินและปรับรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน จากผลการทดสอบก่อนเรียนที่พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.55 สะท้อนให้เห็นว่า ความสามารถพื้นฐานในการสื่อสารมีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การที่ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมให้มีความหลากหลายทั้งรูปแบบและวิธีการ เช่น การทำงานเดี่ยว จับคู่ และกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารจนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นเป็นร้อยละ 76.90

เจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาไทย พบว่า แม้ผู้เรียนที่มีลักษณะเก็บตัวและไม่กล้าแสดงออก ยังคงเห็นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษา ผู้เรียนมีความเชื่อว่าการฝึกฝนบ่อยครั้งจะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ในระยะเวลาอันสั้น ความเยียบ นิ่งเฉย มิได้สะท้อนถึงทัศนคติเชิงลบต่อการเรียน แต่เป็นผลจากความไม่มั่นใจในทักษะภาษาไทยของตนเอง การที่ผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการสูง (51.28) แสดงให้เห็นว่าแม้ผู้เรียนจะมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน แต่การจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติและการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ

แนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิจัย นำไปสู่การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ การจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน เพิ่มโอกาสในการฝึกฝนสำหรับผู้เรียนที่ต้องการเวลาเพิ่มเติม ออกแบบกิจกรรมที่มีความยากง่ายแตกต่างกันตามระดับความสามารถของผู้เรียนเน้นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่จำกัดเฉพาะการเขียนหรือการอ่าน การให้ข้อมูลย้อนกลับให้คำชมเชยและกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ หลีกเลี่ยงการตำหนิเมื่อเกิดข้อผิดพลาด สะท้อนพัฒนาการการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์ การบูรณาการทักษะทางภาษา ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งรูปแบบและวิธีการ จัดกิจกรรมที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม ส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อลดความกดดันในการเรียน การบูรณาการทักษะทางภาษาผลการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาในระดับสูง สอดคล้องกับการออกแบบกิจกรรมที่บูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การพูดผ่านสื่อ การถอดบทเรียน และการสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาอย่างครบถ้วน

ความท้าทายในการใช้สื่อการสอน ผลการวิจัยพบความท้าทายในการเลือกสื่อที่เหมาะสม ดังนี้ คุณภาพของสื่อและความชัดเจนของเสียงมีผลต่อความเข้าใจของผู้เรียน ระดับภาษา สำนวน และคำศัพท์ เทคนิคต้องเหมาะสมกับระดับผู้เรียน สื่อต้องสอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมไทย การที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการผลิตสื่อและออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับภาษาและวัยของผู้เรียน สอดคล้องกับผลการประเมินความเหมาะสมของสื่อและอุปกรณ์ที่อยู่ในระดับมาก ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาไทยของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การใช้ชีวิตวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ทั้งการทดสอบ การสังเกตพฤติกรรม และการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาในระดับสูง และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมไม่เพียงช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แต่ยังส่งผลต่อเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ภาษาไทย และช่วยให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง การบูรณาการทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และ เขียน ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนระหว่างห้องเรียนที่มีผู้เรียนชาวไทยและชาวต่างชาติเรียนรวมกันกับห้องเรียนที่มีเฉพาะผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการเรียนร่วมส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และพัฒนาการทางภาษาอย่างไร
2. ควรมีการพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาไทย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้นอกห้องเรียน ทำกิจกรรมและฝึกฝนได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงประเมินผลการใช้สื่อดังกล่าวในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน

### References

- Angwattanakul, S. (1997). **English Teaching Methods** (4<sup>th</sup> ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Champangam, Y. (2009). **Development of Analytical Reading Activities with Selected Activities in Thai Language Learning Area for Mathayomsuksa 2 Students** (Master's Thesis). Khon Kaen University. (In Thai)
- Kanjanawasee, S. (2009). **Evaluation Theory**. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Li, Y. (2011). **Effects of Thai Language Learning Management Using Selected Communication Activities for Second Year Higher Vocational Certificate Students at Qinzhou University, Guangxi, People's Republic of China** (Master's Thesis). Khon Kaen University.
- Pengwichai, S. (2007). **Development of Thai Language Learning Activities Using Selected Activities for Communication of Mathayomsuksa 3 Students** (Master's Thesis). Khon Kaen University. (In Thai)

- Plaengsorn, R. (2017). **Pedagogy of Teaching Thai as a Foreign Language**. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Polmanee, S. (2002). **Foundations of Teaching Thai as a Foreign Language**. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Somprayoon, W. (2010). **Thai Language Teaching Techniques**. Bangkok: Dokya Wichakan. (In Thai)
- Withayasakphan, S. (2006). **Teaching Thai as a Foreign Language**. Chiang Mai: Ming Muang. (In Thai)

